

דף יומי דאטאס וואס דאס

June 12

שלחו ליה אי לאו דנחמני את לא הוה משדרנא ליה ניהלך אטו כולי חמרי לאו כריסייהו חיוורין
נינהו (גיטין מה.)

Most donkeys, regardless of coat color, will have dorsal stripes and shoulder crosses, dark ear marks, as well as the “light points” – white muzzle and eye rings, **and a white belly** and inner leg.

(Top of the Google Search page. From IMH International Museum of The Horse)

“Do I need Google to tell me what it says in the גמרא? What is the writer of this post some kind of כותי” (Something my boss might say after reading the above)

“Hee Haw”

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Ant Man

דשומשמנא גברא (יבמות קיח:)

קמצא (גיטין נה:)

ש"ס it is the name of a person, but it also means Ant elsewhere in ש"ס.

Well רש"י in שבת gives two definitions, but his preferred definition is Ant.

ארבה ול"נ נמלה (שבת עז: רש"י ד"ה קמצא)

Faux Amis : Ant Man

I found Faux Amis (false friends ; words that sound the same but spelled different etc...) in 3 languages where one word means Ant and the other word means a category of man or woman:

Ant : English

Aunt : English

Hormiga ("H" is silent) : Spanish : Ant

Amiga :Spanish : Female Friends

שומשמנא (יבמות קיח:)

Aramaic : Ant

משומשמניה (במדבר יא:כח תרגום של "משרת" משה)

Aramaic : Assistant

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Bonus Information: Here is the word "Ant" in the other four Latin Languages:

French	fourmi	ant
Italian	formica	ant
Portugese	formiga	ant
Romanian	furnică	ant

Another Faux Amis:

Trop : Too Much

Trou : Hole ; as in "Trou Noir" Black Hole

Both of these are pronounced like "True".

תנאים ואמוראים

אבא 34th The

אבא (מועד קטן יב:)

Forest

אבא (גיטין מ:)

Father

אבא (ירושלמי גיטין כב:)

A name

אבא 34th The:

34. אבא בר אדא (ירושלמי גיטין כב:)

You know what I say about searching for all of the אבא's in ש"ס:

"Gotta catch 'em all" (Pokemon Children's game from many years ago (להבדיל))

דף יומי דאטאס ומסך דאט

רב

I want to say he had at least two sons, רב and ר' חייא בר רב.

(פסחים קיג.)

I want to suggest that the גמרא in יבמות might imply that he had a daughter.

דההוא דאתא לקמיה דרב וכו'. אמר ליה הב לי ברתך (יבמות מה.)

The ירושלמי says one of his sons died:

רב אמר לכלתיה אילולא דאנא וותרן אפילו קלוסייתה דעל רישך ידידי הוא (ירושלמי גיטין יט:)

The father of רב's name was ר' חייא, and ר' חייא was his uncle.

(פסחים ד.)

All The קטינא's:

1. ר' אחא בר רב קטינא (יבמות סו.)
2. ר' דניאל בר רב קטינא (מועד קטן יב.)
3. ר' חנא בר רב קטינא (יומא נד.)
4. ר' הונא בר ר' קטינא (גיטין מג:)
5. ר' חנינא בר ר' קטינא (גיטין לח.)

The last two here are the same מימרא so perhaps they are the same קטינא.

אביי אביי אביי

Three places that אביי **calls the bluff**:

1. אביי הוה יהיב ליה ההוא מנא דצביעא לקצרא אמר ליה כמה בעית עילויה א"ל כדחורא אמר ליה כבר קדמוך רבנן (שבת יט.)
2. ההוא בזבינא דאתא לקמיה דאביי אמר ליה נחזי לי מר חתימות ידיה דכי אתו רבנן מחוו לי מעברנא להו בלא מכסא אחוי ליה בריש מגילתא הוה קי נגיד ביה אמר ליה כבר קדמוך רבנן (בבא בתרא קסז.)
3. אמר ר' פפא אנא סברי לאו גמרא היא בידיה והדר ביה ולא אדענא דגמרא היא בידיה ולא הדר ביה (גזיר לט.)

דף יומי דאסזאגס וואס דאס

אביי Wins Again

1. אביי ורבי זירא ורבה בר מתנה הוו יתבי והוו צריכי רישא אמרי כל דאמר מילתא ולא מפריך להוי רישא דכולהו איפריך דאביי לא איפריך וכו. (הוריות יד.)
2. והלכתא כנחמני (גיטין לד:)

This is the "ג" of the "ק"ג"ם. The six places where we pasken like אביי.

3. ר' זירא אמר ר' נחמן וכו. אמר ליה אביי ולתנא דבי ר' ישמעאל דאמר בשפחה כנענית המאורסת לעבד עברי הכי נמי דכי חופשה יומתו אלא מאי אית לך למימר שחופשה וחזרה ונתקדשה הכא נמי שחופשה וחזרה ונתקשה (גיטין מג:)
4. רב אויא חלש ולא אתא לפרקא דרב יוסף למחר כי אתא בעא אביי לאנוחי דעתיה דר' יוסף א"ל מ"ט לא אתא מר לפרקא א"ל דהוה חליש לבאי ולא מצינא א"ל אמאי לא טעמת מידי ואתית א"ל לא סבר לה מר להא דרב הונא דאמר רב הונא אסור לו לאדם שיטעום כלום קודם שיתפלל תפילת המוספין א"ל איבעי ליה למר לצלוי צלותא דמוספין ביחיד ולטעום מידי ולמיתא א"ל ולא סבר לה מר להא דא"ר יוחנן אסור לו לאדם שיקדים תפילתו לתפילת הציבור א"ל לאו אתמר עלה א"ר אבא בציבור שנו (ברכות כח:)

(להבדיל)

נקיטין Says אביי 23 Places

(עירובין נח:)(גיטין מד:)(גיטין מח:)(גיטין לב:)(ברכות מה:)(כתובות קג:)(תענית י:)(ערכין יא:)(תמורה כב:)(נזיר נא:)(גיטין נו:)(כתובות קיא:)(נדרים מא:)(גיטין נט:)(קדושין לג:)(ביצה יז:)(כתובות סה:)(מועד קטן יב:)(נדה לו:)(סוטה לח:)(מועד קטן יג:)(מכות יא:)(חולין נג:)

1. אמר אביי נקיטין אין מקדרין אלא בחבל של ארבע אמות (עירובין נח:)
2. אמר אביי נקיטין טימא טהרות של חבריו ומת לא קנסו רבנן בנו אחריו מ"ט היזק שאינו ניכר לא שמיה היזק וקנסא דרבנן היא לדידיה קנסוהו רבנן לבריה לא קא קנסו רבנן (גיטין מד:)
3. אמר אביי נקיטין בעל בנכסי אשתו צריך הרשאה ולא אמרן אלא דלא נחית אפירי אבל נחית אפירי מיגו דמשתעי דינא אפירי משתעי דינא אגופא (גיטין מח:)
4. אמר אביי נקיטין שליח מתנה הרי הוא כשליח הגט נפקא מינה להולך לאו כוכי דמי (גיטין לב:)
5. אמר אביי נקיטין שנים שאחלו כאחת מצוה ליחלק (ברכות מה:)
6. אמר אביי נקיטין מדור אלמנה שנפל אין היורשין חייבין לבנותו (כתובות קג:)
7. אמר אביי נקיטין טובעני ולא יובשני (תענית י:)
8. אמר אביי נקיטין משורר ששיער בשל חבריו במיתה שנאמר והחוננים לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד וכו. והזר הקרב יומת מאי זר אילימא זר ממש הכתיב חדא זימנא אלא לאו זר דאותה עבודה (ערכין יא:)
9. אמר אביי נקיטין אבידה ולא גנובה אבידה ולא גזולה (תמורה כב:)
10. אמר אביי נקיטין מת שטחנו אין לו רקב (נזיר נא:)
11. אמר אביי נקיטין פיו של נחושת וצפורניו של ברזל (גיטין נו:)
12. אמר אביי נקיטין בבל לא חזיא חבלי דמשיח תרגמה אהוצל דבנימין וקרו ליה קרנא דשיזבתא (כתובות קיא:)

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

13. אמר אביי נקטינן אין עני אלא בדעה (נדרים מא.)
14. אמר אביי נקטינן אין שם כהן נתפרדה חבילה (גיטין נט:)
15. ואמר אביי נקטינן אין שם לוי קורא כהן (גיטין נט:)
16. אמר אביי נקטינן דאי מקיף חיי (קדושין לג.)
17. אמר אביי נקטינן התחיל בעיסתו ונאכל עירובו גומר (ביצה יז:)
18. אמר אביי נקטינן מותר בלאות אלמנה ליורשיו התם הוא דלא תתגני באפיה הכא תתגני ותתגני (כתובות סה:)
19. אמר אביי נקטינן הלכות מועד כהלכות שבת יש מהן פטור אבל אסור ויש מהן מותר לכתחילה

(מועד קטן יב-יב:)

20. אמר אביי נקטינן אין קושי סותר בזיבה ואי משכחת תנא דאמר סותר הווא ר"א היא (גדה לז.)
21. אמר אביי נקטינן לשנים קורא כהנים ולאחד אינו קורא כהן שנאמר אמור להם לשנים (סוטה לח.)
22. אמר אביי נקטינן נגמר דינו ומת מוליכין את עצמותיו לשם דכתיב לשוב בארץ עד מות הכהן ואיזהו ישיבה שהיא בארץ הוי אומר זו קבורה (מכות יא:)
23. אמר אביי נקטינן אין דרוסה אלא ביד לאפוקי רגל דלא אין דרוסה אלא בצפורן לאפוקי שן דלא אין דרוסה אלא מדעת לאפוקי שלא מדעת דלא אין דרוסה אלא מחיים לאפוקי לאחר מיתה דלא וכו. (חולין נג.)

תפילין And אביי

1. ההיא טעייאת דאייתי חייאת דתפילי לקמיה דאביי אמר לה יהבת לי ריש ריש בתמרי אימליא זיהרא שקלה שדתינהו בנהרא אמר לא אבעי לי לזולזלינהו באפה כולי האי (גיטין מה:)

Here is translated as "To cheapen them."

2. אמר אביי תפילין הואיל ואתו לידן נימא בהו מילתא היה בא בדרך ותפילין בראשו ושקעה עליו החמה מניח ידו עליהם עד שמגיע לביתו היה יושב בבית המדרש ותפילין בראשו וקרא עליו היום מניח ידו עליהם עד שמגיע לביתו מתיב ר' הונא בריה דר' איקא היה בא בדרך ותפילין בראשו וקדש עליו היום מניח ידו עליהן עד שמגיע לבית הסמוך לחומה היה יושב בבית המדרש וקדש עליו היום מניח ידו עליהן עד שמגיע לבית הסמוך לבית המדרש לא קשיא הא דמנטרא הא דלא מנטרא אי דלא מנטרא מאי איריא בראשו אפילו מחתן בארעא נמי דהא תנן המוצא תפילין מכניתן זוג זוג לא קשיא הא דמינטרא מחמת גנבי ומחמת כלבי הא דמנטרא מחמת כלבי ולא מינטרא מחמת גנבי מהו דתימא רוב לסטים ישראל נינהו ולא מזולזלי בהו קא משמע לן (ביצה טו.)

We are afraid they will be מזולזל the תפילין. Here it is translated by artscroll as "desecrated". Perhaps we can say that it is not only that we are scared that the תפילין will be stolen by the but even if they wouldn't steal it (they don't want to steal from a fellow Jew perhaps) we are still concerned they might desecrate them. (Meaning קא משמע לן even if they wouldn't steal it they might be מזולזל the תפילין. I want to say this because otherwise what is the saying. Is the תירוק of the גמרא simply informing us what is the רוב?)

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

This can't be the פשט. The קא משמע לן is saying that we don't say that ישראלים רוב לסטים.

3. אב"י אמר שלא יפיח בהן (שבת מט).

Breaking Bread

Question: Why was six afraid of Seven?

Answer: Because Seven Ate Nine.

ר' פפא כל פרסא ופרסא אכיל חדא ריפתא (תענית יא).

אמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן כמה מהלך אדם בינוני ביום י' פרסאות (פסחים צד).

והאמר ר' פפא רביעית זמן סעודה לכל אדם אלא רביעית מאכל כל אדם חמישית מאכל פועלים ששית מאכל תלמידי חכמים מכאן ואילך כזורק אבן לחימת (שבת י).

והרי לשבעה ימי שבת צריכין י"ד סעודות (פרש"י ד"ה י"ד סעודות לא יטול מן הקופה שבת קיח).

You see that they normally had 2 meals a day. So you have to say that ר' פפא, when he was traveling he had more than 2 meals. Let's say it was an Equinox day and it was exactly 72 minutes per מיל. At the 6th hour he was at approximately 4 מיל when he had his first ריפתא. Four, Five, Six, Seven, Eight, Nine, Ten.

When he reached the 10th מיל, which is how much a person walks in a day, he had his 7th ריפתא. This is consistent with how much ר' פפא normally eats as you can see that in the time that ר' הונא בריה דר' פפא ate one ריפתא, ר' פפא ate Four.

אדאכל ר' הונא בריה דר' יהושע חדא אכיל ר' פפא ארבע (פסחים פט):

Now presumably this would have been in one meal. So at two meals a day he would have been eating 8 קסבר משום מעיינא, concludes, תענית גמרא in regards to the ratio of 8 measurements of bread compared with 9 measurements of bread to be קרובין דבריהם להיות שוין.

You see the גמרא calls a ratio of 8 measurements of bread compared with 9 measurements of bread to be קרובין דבריהם להיות שוין.

(עירובין פב):

So perhaps you can say קרובין להיות שוין in regards to the ratio of 7 measurements of bread compared with 8 measurements of bread.

Maybe we can say that you see he ate one loaf of bread less than he normally eats, plus he ate it at a rate of on loaf per פרסה which means he might have broken it up into 7 meals throughout the entire day

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

instead of the usual 2. Maybe he made this change in his eating schedule to help him prevent the digestive discomfort that would otherwise have come to him as a result of his travels.

👍 had 4 and ר' פפא had 8.

(פסחים פט:)

had 13. ר'הונא

(ברכות מב.)

Who Wants It More

"My Dear"

"My Honeybun"

(Some time later)

"My Car"

"My House"

טב למיטיב טן דו מלמיטיב ארמלו (יבמות קיח:)

Women

אמר ליה ר' חייא בר יוסף לשמואל מה בין מורד למורדת אמר ליה צא ולמד משוק של זונות מי שוכר את מי

(כתובות סד:)

Men

ורבא האי דקא רהיט בתרייהו דאמר להו אשור הבו לה הייא כי היכא דמשלם צערא דההוא גברא (גיטין לד.)

Women

אמר ליה לא מקדים איניש פורענותא לנפשיה (גיטין יח.)

Men

The Answer:

במערכא אמרי כי נסיב איניש איתתא אמר ליה הכי מצא או מוצא (יבמות סג:)

The answer is **it depends**.

A comment on that answer; "That's True".

A French comment on that answer; "un peu trop flou pour moi" (Too Much Vague)

An English comment on that French comment; "That's also true".

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

“Oh No! They’re getting divorced?! But why?”

אל תגרשה אלא בימין וגרשה בשמאל (גיטין כט.)

He was too much obsessing over minute trivial details.

הרי זה גיטיך והנייד שלי (גיטין כ:)

He was either too stingy with his money, or too poor.

הרי זה גיטיך על מנת שתאכלי בשר חזיר (גיטין פד.)

He wasn't frum enough.

הרי זה גיטיך על מנת שתעלי לרקיע ע"מ שתרדי לתהום ע"מ שתבלעי קנה של ד' אמות ע"מ שתביאי לי קנה בן ק' אמה ע"מ שתעברי את הים הגדול ברגליך (גיטין פד.)

He was expecting too much from her.

Etc. Etc.

וסימניך

O Me Voy O Te Vas

(“Or I Go Or You Go” in Spanish)

אבל אם כתב לה איני בעליך איני ארוסיך איני אישיך אין זה גט שנאמר ושלחה לא שישלח עצמו

(רמב"ם הלכות גירושין פרק א הלכה ד)

je m'en vais (husband)

Tu me laisseras (wife)

je m'en vais (husband)

Tu me laisseras (wife)

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

je m'en vais (husband)

je m'en fous (wife)

(translation from french to english: I'm leaving. (husband) You're leaving me (wife) I'm leaving. (husband) I don't care (wife)) (Of course these are all popular hit songs in French and Mexican Radio)

It is not the proper לשון of a גט. So they are not divorced with this terminology. It has to be the wife being sent from the husband and not the husband leaving the wife.

There are some divorces up there.

Some men are now single....

They have to find women....

Are there any Jewish women in תרמוד?

1. מעשה במרים התרמודית וכו. (נזיר מז).
2. אמתיה דרבי אבא בר זוטרא אישתבאי פרקה ההוא תרמודאה לשום איתתא וכו. (גיטין לח.).

Just be careful.

ר' יוחנן וסביא דאמרי תרווייהו אין מקבלים גרים מן התרמודים וכו. ומי אמר ר' יוחנן הכי וכו. ואמר ר' יוחנן זאת אומרת מקבלין גרים מתרמוד וכו. אמוראי נינהו ואליבא דר' יוחנן (יבמות טז:)

So what to talk about on the first date.....

Should you discuss personal matters?

Personal Matters:

Joke: What do you call someone who died of food poisoning after eating Hummus?

Answer: Posthumous.

אמר ר' הונא לשון חכמים ברכה לשון חכמים עושר לשון חכמים מרפא וכו'. (כתובות קג.)

"Hmmm. Yes! Yes! But does the לשון חכמים teach us how to cook?"

אמר אביי שמע מינה האי ניניא מעלי לתחלי (שבת קמ.)

I always mix the Gold's White Horseradish with the red sugar added ones from one of the other brands (extra strong if they have). I couldn't care less about orange juice commercials, but this optimally blended array of horseradish mixes, with the color shade so perfectly balanced between dark purple to a lighter pink, and the consistency so wholly preserving the creaminess of the red blend, while at the same time maximizing the intense sharpness of the white product.....

It's this stuff....

It's this stuff that makes me cry.

- "You don't have to get that personal to get the Statefarm Personal Price Plan"

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Six Sick's

I found Six words in ש"ס for the word "Sick".

תפיחה (שבת יב:)

בריחי (שבת כא.)

חולה (שבת כט:)

קצירי (ראש השנה ט"ז.)

מריאי (ראש השנה ט"ז.)

חלש (גיטין ט"ז:)

Ding Dong The Witch Is Dead

Ding Dong:

אתא ההוא גברא טרף אבבא (עירובין קד.)

וכי הוה אתי רבי אבהו קרי אבבא (קידושין לא:)

Dong The Witch:

אזל ההוא אומניה לדינא לקמיה דר' נחמן וכו. אמר ליה תיתי דונג תשקנן (קידושין ע.)

פרש"י: "תבא ביתי שכך שמה" (רש"י ד"ה תיתי דונג)

וכו. הא איכא בנתיה דר' נחמן וכו. כי הדרן ואתן אמר הוּו קא בחשן קידרא בכשפים (גיטין מה.)

The Witch:

כגון יוחני בת רטיבי (סוטה כב.)

פרש"י "אלמנה מכשפה היתה וכו." (רש"י ד"ה כגון יוחני בת רטיבי)

דף יומי DAF INSIGHTS

אבל בדורות האחרונים שבנות ישראל פרוצות בכשפים וכו. (עירובין סד):

The Witch:

אמר אמימר אמרה לי רישתינהי דנשים כשפניות האי מאן דפגע בהו בנשים כשפניות נימא הכי חרי חמימי בדיקולא וכו. (פסחים קי.)

The Witch Is Dead:

מעשה במוכת אחד ישראל רשע אחד שמת ובו ביום מת אדם גדול בעיר ובאו כל בני העיר ונתעסקו במטתו וקורבו אותו מוכס הוציאו גם את מטת המוכס אחריו וקפצו עליהם אויבים והניחו המטות וברחו והיה שם תלמיד אחד שישב לו אם מטת רבו לאחר זמן חזרו גדולי העיר לקבור את החכם ונתחלפה להם מטתו בשל מוכס והיה אותו תלמיד צועק ולא הואיל וקורבי המוכס קברו את החכם ונצטער בה אותו תלמיד מאד מה חטא גרם ליקבר זה בבזיון ומה זכה אותו רשע ליקבר בכבוד גדול כזה נראה לו רבו בחלום ואמר לו אל תצטער בא ואראך בכבודי בן עדן בכבוד גדול ובא ואראך אותו האיש בגיהנם וציר של פתח גיהנם סובב באזניו אבל פעם אחת שמעתי בגנות תלמידי חכמים ולא מחיתי ולכך נענשתי וזה פעם אחת הכין סעודה לשר העיר ולא בא שר העיר וחילקה לעניים וזה היה שכרו אמר אותו תלמיד עד מתי יהא אותו האיש נדון בדין קשה אמר לו עד שימות שמעון בן שטח ויכנס תחתיו אמר לו למה אמר לו מפני נשים מכשפניות ישראליות שיש באשקלון ואינו עושה בהן דין למחר סיפר אותו תלמיד דברים לשמעון בן שטח מה עשה כינס שמונים בחורים בעלי קומה והיה אותו היום יום גשמים ונתן כד גדולה ביד כל אחד ואחד וקיפל טלית בתוכם ואמר להן הזהירו בהן שהן שמונים ובשעה שתכנסו יגביה איש אחת מהן מן הארץ ושוב אין מכשפות שולטות בכם ואם לאו לא נוכל להם הלך לו שמעון בן שטח לטרקלין שלהם והניח הבחורים מבחוץ אמרו לו מי אתה אמר להן מכשף אני ולנסותכם בכשפים באתי אמרו לו ומה כשפים בידך אמר להן יכולני להביא לכם שמונים בחורים עטופי טליתות נגובות ואע"פ שהוא יום גשמים אמרו לו הנראה יצא לחוץ ורמז להם הוציאו הטליתות מן הכדים ונתעטפו בהן ונכנסו ואחז כל אחד את אחת מהן והגביה ויכלו להם והוציאום ותלאום כולם ונתקנאו קרוביהם בדבר ובאו שנים מהם וכוונו דבריהם והעידו על בנו של שמעון בן שטח חיוב מיתה ונגמר דינו וכשהיה יוצא ליסקל אמר אם יש בי עון זה לא תהא מיתתי כפרה לי ואם אינו כן תהא מיתתי כפרה על כל עונותי וקולר תלוי בצואר עדים ושמעו אלו וחזרו בהם ונתנו טעם לדבריהם מחמת קנאת הנשים ואעפ"כ לא נפטר (סנהדרין מד: רש"י ד"ה דבעיא מכסא)

חרי חמימי בדיקולא בויא לפומייכו נשי דחרשייא קרח קרחייכי פרח פרחייכי איבדור תבלונייכי פרחיה זיקא למוריקא חדתא דנקטיתו נשים כשפניות אדחנני וחננכי לא אתיתי לגא השתאדאיתתי לגא קרחנני וחננכי (פסחים קי.-קי:)

"karchaneni ve-chananchi"

"karchaneni ve-chananchi"

"Mana-Mana-Pati-Patipi"

"Mana-Mana-Pati-Patipi"

Onomatopoeias in ש"ס:

1. אפילו קן קולמוסא וקן מגילתא (גיטין ו.)

פרש"י ולי נראה קן קולמוסא קול הקולמוס כשהוא כותב וקול היריעה שהוא נשמע כמי שאומר קן קן וכו.

(רש"י ד"ה אפילו שמע קן קולמוסא וקן מגילתא)

2. שרקרק (חולין סג.)

דף יומי דאטאס וואס זאגט דאס

פרש"י כשהוא מצפצף נשמע כאומר שרקרק (רש"י ד"ה ועבד שרקרק)

3. קעקע (קדושין לא.)

Rashi says קרקר כמו שמקרקרין לתרגולין chickens. I'm not certain about this one.

4. תוך תוך (עירובין כט.)

Missing The Missing

מאי קאמר אמר ר' אבהו הכי קאמר שנאמר וענו ואמרו ולהלן הוא אומר וענו הלויים ואמרו וגו'. מה ענייה האמורא להלן בלשון הקודש אף כאן בלשון הקודש (סוטה מד:)

One might ask, If this is a חסורי מיחסרה then why is the חסורי מיחסרה (Why doesn't the חסורי מיחסרה say גמרא)?

Perhaps we can say that חסורי מיחסרה is where there is an additional הלכה or שיטה missing from the משנה, but here it is just the explanation of the reason that is partially missing, and not a new הלכה or שיטה.

A Vort חיזוק

You are unique.

Your תורה learning is special.

=unique(גיטין) (Named Range)

לא שכיחי

סמוכות	(גיטין ד)
זנות	(גיטין יז)
עשירות	(גיטין ל)
פיקח ונתחרש	(גיטין ה)
בי תרי דמייתו גיטא	(גיטין ה)
אשה שהביאה גיטא	(גיטין ה)

דף יומי

דאס וואס זאגט דאס

לוקס ולס	(גיטין יא)
עבד	(גיטין מד)

לא שכיח

Not Common

A חזוק Vort

ר' יוחנן vort with חזוק.

We see that ר' יוחנן was very strong.

ר' יוחנן הוה קסליק בדרגא הוו סמכי ליה רב אמי ורב אסי איפחתא דרגא תותיה סליק ואסקינהו אמרי ליה רבנן וכי מאחר דהכי למה ליה למיסמכיה אמר להו א"כ מה אניח לעת זקנה (כתובות סב).

Where did ר' יוחנן get his strength from

חייליה דר' יוחנן מן הדא (ירושלמי גיטין כא:)

He got it from a משנה.

What did he use his strength for?

אמר ליה חילך לאורייתא (בבא מציעא פד).

If he told others to use their strength for תורה, he certainly must have used his own strength for תורה.

A French חזוק Vort

Meme Si

("Even If" in English)

Même si je suis avec un coeur qui est lourd

רב אויא חלש ולא אתא לפרקא דרב יוסף למחר כי אתא בעא אביי לאנוחי דעתיה דר' יוסף א"ל מ"ט לא אתא מר לפרקא א"ל דהוה חליש לבאי ולא מצינא א"ל אמאי לא טעמת מידי ואיתית א"ל לא סבר לה מר להא דרב הונא דאמר רב הונא אסור לו לאדם שיטעום כלום קודם שיתפלל תפילת המוספין א"ל איבעי ליה למר לצלווי צלותא דמוספין ביחיד ולטעום מידי ולמיתא א"ל ולא סבר לה מר להא דא"ר יוחנן אסור לו לאדם שיקדים תפילתו לתפילת הציבור א"ל לאו אתמר עלה א"ר אבא בציבור שנו (ברכות כח:)

Il aurait dû continuer à apprendre

He should have kept on learning.

Même si j'ai peur

דף יומי DAF ומוסד INSIGHTS

רבה בר נחמני אגב שמדא נח נפשיה אכלו ביה קורצא בי מלכא וכו. וכו. אמר מידע ידענא דגברא דקא בעינא הכא הוא וכו. ערק ואזיל לאגמא האה יתיב אנירדא דדיקולי וקא גריס

Il a continué à apprendre

He just kept learning

Même si je meurs

רבי עקיבא הוה מתדין קומי טונוסטרופות הרשע אתא ענתא דקרית שמע שרי קרי וגחך אמר ליה סבא סבא או חרש את או מבעט בייסורין את אמר ליה תיפח רוחיה דהווא גברא לא חרש אנא ולא מבעט בייסורין אנא אלא כל יומי הייתי קורא את הפסוק זה ואהבת את ד' אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך רחמתייה בכל לבי ורחמתייה בכל ממוני ובכל נפשי לא הוות בדיקה לי וכדון דמטת בכל נפשי ואתת ענתא דקרית שמע ולא אפלגית עליה בגין כן אנא קרי שמע וגחך (ירושלמי סוטה כח)

Il a continué à apprendre

He just kept learning

A Vort חיזוק

"Keep Showing Up."

"Keep Showing Up."

"But I'm tired."

"It doesn't matter that you are tired. Keep Showing Up."

The sleepy Rabbi's of ש"ס:

1. ויחיב ר' ירמיה וקא מנמנמ (גדרים כט:)(שבת סג:)(גיטין יא:)
2. ר' אידי בר אבין (פסחים לה.)
3. רבה (פסחים קכ:)
4. אביי (סוכה כו:)

"Keep Showing Up"

"And sooner or later you will find that you are at the top of the staircase."

5. חוני המעגל (תענית כג.)
6. רב (יבמות כד:)
7. ר' יוחנן (שבת קמה:)
8. אחי אמו של ר' אליעזר בן יעקב (תמיד כח.)

"Keep Showing Up."

"No Matter What They Say."

ר' אידי אבוא דר' יעקב בר אידי הוה רגיל דהוה אתי תלתא ירחי באורחא וחד יומא בבי רב והוה קרי ליה רבנן בר בי רב דחד יומא חלש דעתיה קרי אנפשיה שחוק לרעהו אהיה וגו. א"ל ר' יוחנן במטותא מינך לא תעניש להו רבנן נפק ר'

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

יוחנן לבי מדרשא ודרש ואותי יום יום ידרשון ודעת דרכי יחפצון וכי ביום דורשין אותו ובליילה אין דורשין אותו אלא לומר לך כל העוסק בתורה אפילו יום אחד בשנה מעלה עליו הכתוב כאילו עסק כל השנה כולה וכו'. (חגיגה ה:)

"Through the pouring rain"

"Through the slicing snow"

"Keep Showing Up."

אמרו עליו על הלל הזקן שבכל יום ויום היה עושה ומשתכר בטרפעיק חציו היה נותן לשומר בית המדרש וחציו לפרנסתו ולפרנסת אנשי ביתו פעם אחת לא מצא להשתכר ולא הניחו שומר בית המדרש להכנס עלה ונתלה וישב על פי ארובה כדי שישמע דברי אלקים חיים מפי שמעיה ואבטליון אמרו אותו היום ערב שבת היה ותקופת טבת היתה וירד עליו שלג מן השמים כשעלה עמוד השחר אמר לו שמעיה לאבטליון אחי בכל יום הבית מאיר והיום אפל שמא יום המעונן הוא הציצו עיניהן וראו דמות אדם בארובה עלו ומצאו עליו רום שלש אמות שלג פרקוהו והרחיצוהו וסיכוהו והושיבוהו כנגד המדורה אמרו ראוי זה לחלל עליו את השבת (יומא לה:)

"Go Hunt Your Dream"

"Keep Showing Up."

"No Matter What They Say."

"What if the President of the Shul tells you you need to leave the המדרש?"

"Find Another המדרש"

"And Keep Showing Up."

"Rabbah was being hunted by the Roman's"

"Did he give up on his learning?"

"Did he question for a moment if learning Torah was worth giving up his life for?"

"Keep Showing Up"

"He Jumped Head First, Right then and there, fleeing for his life and everything, he jumped head first right into the שער לבן קודם לבהרת of סוגיא."

"No Matter What They Say."

"R' Shimon Bar Yochai was in hiding for 13 years."

"Was it a question in his mind for even a second if he should give up his learning?"

"He Kept Learning."

"Why?"

"כי לכך נוצרת (פרקי אבות ב:ט)"

"This is why they were born."

דף יומי DAF ומוסד דאף

"There was no other option."

אמרה ליה בריתיה דר' חסדא לר' חסדא לא בעי מר מינם פורתא אמר לה השתא אתו יומי דאריכי וקטיני ונינום טובא
(עירובין סה.)

Three In Three

עיין שם : קריעה (יו"ד סימן שם)

דאגה בלב איש ישחנה ר' אמי ורבי אסי חד אמר ישחנה מדעתו וחד אמר ישחנה לאחרים (יומא עה.)

According to one, he should crush it out of his mind (i.e. forget about it). According to the other he should speak it out with others (friends, therapist etc..).

The Hebrew Artscroll brings 3 reasons for קריעה in their introduction to Note "3".

Here is the relevant portion quoted of that Note.

"טעם מצות קריעה יש אומרים שהוא כדי לעורר את עצמו בבכי ולהפליג צערו (ש"ות בית יהודה יורה דעה כו). ויש שכתב להיפך, שהוא כדי להטריד מחשבת האבל בהפסד הבגד ולהסיח דעתו מעט מאסונו הגדול (ש"ות הלכות קטנות קיו). לטעמים נוספים על פי הזוהר עיין גשר החיים פרק ד, א."

So according to the בית יהודה the reason for קריעה is to express the pain that he feels inside, to awaken the pain that he feels inside, and to bring out the tears and to bring out the pain.

On the other hand, according to the הלכות קטנות the reason for קריעה is to pre-occupy the mind of the אבל with the financial loss of the garment and to distract his mind from his great tragedy of losing his relative.

The (אות ה') writes בדי השלחן,

"ויש לו לעשות הקריעה בעצמו דמיונה בו יותר מבשלוחו (תשובת בית יהודה סימן כו והסכים עמו ר' אפרים זלמן מרגליות בהל' קריעה בביאורים ס"ק ב עיין שם ושם [ודלא כמש' הברכ"י בשם מהר"י מולכו והובא גם בפ"ת ס"ק א' (ודבריו שם צ"ב)]

The מהר"י מולכו holds that the קריעה should be performed by the אבל himself. The בית יהודה holds that the קריעה should be performed by someone else.

I want to suggest that these שיטות in these three מחלוקתין are connected.

The בית יהודה holds like the one who says ישחנה לאחרים. Therefore he holds that the קריעה should be done דאגה בלב איש since if someone else does it it is not an expression of his אבל's mind of the tragedy, this might be better accomplished if the קריעה is done by someone else. For example it is easier to complain about a cooking that was done by someone else than by cooking that was done by you ("awww man!!! I made tuna again? What the heck?")

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

“I’d Like To Have An Argument”

ומוחבין אשמעתין (גיטין לח):

A question on this vort:

According to both opinions it is not מעבב if it is done by himself or by someone else. Why not?

I want to suggest in the בית יהודה that perhaps the ענין of אבילות is related to דאגה בלב איש. Meaning the אבל has דאגה or pain deep in his heart. He needs to heal, and that healing is accomplished by an external expression of his inner grief. This is what the קריעה accomplishes. It accomplishes that he will cry and bring out all of his pain. This doesn't necessarily need to be brought about through him, but it could be accomplished by someone else bringing him to the point of crying, it is that it is better accomplished when it is performed by himself, because he is thinking about the grief, with מוטל מתו, he has the tragedy in his mind's eye, and he performs an action as an expression of his grief. Perhaps this better accomplishes that he will come to the point of crying and healing from his grief.

So I want to point out another practical difference between these two שיטות is what is the כוונה that the אבל has at the time of the קריעה. According to the בית יהודה he should be thinking about the מת, and according to the הלכות קטנות he should be thinking about the shirt.

This would be the מנהג for example in a case like that which the בד"ה שלחן describes where אם קשה לו לאיזו סיבה לעשותו בעצמו יכול אחר לעשותו בשבילו

Even in this case where even the בית יהודה says someone else can perform the קריעה on him, they still have an argument.

Remember Who You Are

אמר רמי בר חמא אמר ר' נחמן הלכה כר' שמעון ור' יוסף בר חמא א"ר יוחנן אין הלכה כר' שמעון אשכחיה ר' נחמן בר יצחק לרבא בר שאילתא דהוה קאי אפיתחא דבי תפילה א"ל הלכה או אין הלכה א"ל אני אומר אין הלכה ורבנן דאתו ממחוזא אמרי אמר ר' זירא משמיה דר' נחמן הלכה וכי אתאי לסורא אשכחתי לר' חייא בר אבין וכו'. וכו'.
(גיטין לט:)

First of all I want to suggest that רמי בר חמא and ר' יוסף בר חמא couldn't have been brothers, as first of all רבא might have been the son of ר' יוסף בר חמא. Here are two גמרא's where the גמרא refers to him as רבא בריה דר' יוסף בר חמא:

(חולין עז:)(גדרים נה:).

Now we know that רמי בר חמא married ר' חסדא's daughter and רבא married her after רמי's death.

אמר ליה רבא לבת ר' חסדא קא מרגני רבנן אבתריך אמרה ליה אנא דעתאי עלך הואי (יבמות לד:)

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

פרש"י ששהית עשר שנים אחר בעליך הרושן ורמי בר חמא הוה (רש"י ד"ה אבתריך)

ובדקו רבנן מסורא ועד נהרדעא ולא אשכחו בר מבנתיה דר' חסדא דהוו נסיבין לרמי בר חמא ולמר עוקבא בר חמא

(ברכות מד.)

אשת אחי האב מן האב ערוה (יבמות כא:)

I also want to ask on the גמרא in cited above;

What is the significance in the fact that רבא בר שאילתא was located when אפיתחא דבי תפילה ר' נחמן בר when ר' נחמן בר was located רבא בר שאילתא asked him the question?

I want to suggest two answers to this question, both of which are based on the גמרא in ברכות

on דף לא עמוד א.

Here is the first גמרא:

וכן לא יפטר אדם מחבירו לא מתוך שיחה ולא מתוך שחוק ולא מתוך קלות ראש ולא מתוך דברים בטלים אלא מתוך דבר הלכה שכן מצינו בנביאים הראשונים שסיימו דבריהם בדברי שבח ותנחומים וכן תנא מרי בר בריה דר' הונא בריה דר' ירמיה בר אבא אל יפטר אדם מחבירו אלא מתוך דבר הלכה **שמתוך כך זוכרהו** ה כי הא דרב כהנא אלויה לרב שימי בר אשי מפום נהרא עד בי ציניתא דבבל כי מטא להתם אמר ליה מר ודאי דאמרי אינשי הני ציניתא דבבל איתנהו מאדם הראשון ועד השתא א"ל אדכרתן מילתא דר' יוסי בר' חנינא דאמר ר' יוסי בר' חנינא מאי דכתיב בארץ אשר לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם וכי מאחר דלא עבר היאך ישב אלא לומר לך כל ארץ שגזר עליה אדם הראשון לישב נתישבה וכל ארץ שלא גזר עליה אדם הראשון לישב לא נתישבה רב מרדכי אלויה לרב שימי בר אשי מהגרוניא ועד בי כיפי ואמרי לה עד בי דורא (ברכות לא.)

Why does the גמרא bring in the last part about מרדכי ר'. It doesn't seem to prove the point of the story.

Artscroll Note "22" bring the מאירי;

"Meiri concludes from the lack of dialogue in the second story that the גמרא's intent is to subtly teach us that there is no special mitzvah, nor even an insistence on the part of the Rabbis, that one converse in Torah upon departing. Rather, if the opportunity presents itself, as in the first story, then it is proper and becoming to do so. In Rav Mordechai and Rav Shimi's case the opportunity did not present itself, so they in fact did not part company with a Torah Thought. Indeed the Gemara could have stated this fact openly (that Rav Mordechai and Rav Shimi did not part with a Torah thought). However, it is indelicate to state that the Torah was not constantly on the lips of the Sages. The Gemara therefore discreetly left this point unspoken. (nevertheless, it is imperative to at least part with words of consolation and encouragement [as surely these Sages did].)"

I want to suggest, bringing the idea of the Meiri with greater detail, that this second story of the גמרא does in fact prove the point the גמרא is trying to make. The גמרא said **שמתוך כך זוכרהו** that therefore he will remember you. So the details of the trip with ר' כהנא that was clearly remembered. The beginning of the trip was remembered, and the end of the trip was remembered. We remember exactly where it was that the started the "escorting", and exactly where it was that they finished the "escorting". With ר' however, there was no opportunity to say over the תורה, דבר תורה, and we find that the beginning of the

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

time that he escorted בר אשי ר' שימי בר אשי that we clearly remember. That was from הגרוניא. The end of the escorting, however, there is a מחלוקת. The end of the escorting however, is less clear. Some say it was ב' כיפי and some say it was ב' דורא. There was no דבר הלכה said. Perhaps we don't care as much where it was. There was no דבר תורה said to make it worth remembering. Perhaps we are remembering where the beginning of the trip was because it was connected to the escorting of ר' כהנא.

Perhaps this idea is connected to the idea of נתישבה הראשון לשוב נתישבה.

Take a look at this גמרא that talks about the idea of remembering your learning:

רבי יהושע אומר כל הלומד תורה ומשכחה דומה לאשה שילדת וקוברת רבי עקיבא אומר זמר בכל יום זמר בכל יום אמר רב יצחק בר אבדימי מאי קרא שנאמר נפש עמל עמלה לו כי אכף עליו פיהו הוא עמל במקום זה ותורתו עומלת לו במקום אחר אמר ר' אלעזר כל אדם לעמל נברא שנאמר כי אדם לעמל יולד איני יודע אם לעמל פה נברא אם לעמל מלאכה נברא כשהוא אומר כי אכף עליו פיהו הוי אומר לעמל פה נברא ועדיין איני יודע אם לעמל תורה אם לעמל שיחה כשהוא אומר לא ימוש ספר התורה הזה מפיו הוי אומר לעמל תורה נברא והיינו דאמר רבא כוליה גופי דרופתקי נינהו טובי לדוכי דהוי דרופתקי דאורייתא (סנהדרין צט:)

I wanted to ask doesn't the פסוק say האדם את האדמה לעבוד? Doesn't this imply that the reason that man was created was to "work the land"? Also how is the מימרא of רבא having to do with all the "bodies of men" connected to the מימרא brought right before? Perhaps what I really mean to ask is that there is a slight difference in the מימרא of רבא. Why is רבא mentioning the "bodies of men"? He should have just said "Men". Why does he say the "bodies of men"?

Etc. Etc.

Anyways (Bref (French)) I want to suggest the first answer to the question of why was it important to mention that רבא בר שאילתא דבי תפילה was asked the question. The reason is because since it is a דבר הלכה that is discussed, so זכרהו כן מתוך כך, it is not only that it is remembered the דבר הלכה that he said, but also the place that he was when he said it. Perhaps it is the same idea as we find in שקלים:

רב גידל אמר האומר שמועה בשם אומרה יראה בעל שמועה כאילו עומד לנגדו שנאמר אך בצלם יתהלך איש (שקלים ז:)

You should see the שמועה as if he is standing right in front of you saying it over. It should be like you are playing the video, where you can see where he was when he said the שמועה.

Here is another גמרא where we see this phenomenon:

רב מתנה לא חזייה לנהרדעא תליתר שני ההוא יומא אתא אמר ליה דכיר מר מאי אמר שמואל כי קאי חדא כרעא אגודא וחדא כרעא במברא א"ל הכי אמר שמואל וכו'. (קידושין ע:)

This story must have taken place over 13 years prior as the גמרא just said. Yet all יהודה ר' needed to say was where was שמואל's one leg and where was his other leg situated at the time that he said it. I want to

The Second Answer:

I will quote here the **משנה**:

אין עומדין להתפלל אלא מתוך כובד ראש וכו. (ברכות ל:)

All The Bad Guys

All the bad guys in the first half of מסכת גיטין:

1. סיקריקון (גיטין מד.)

Extortionist

2. פרהנג (גיטין מד.)

Blackmailer

3. גייסות (גיטין מד.)

Mauraders

4. קומנטריסין (גיטין כח:)

Executioner

שלום